

Tjekkiet - et besøg værd

Af Kirsten og Jørgen Thomsen

Kirsten og jeg har lige været en tur i Tjekkiet til et veteranarrangement. Det kom i stand via vores engelske venner John og Eileen Mitchell og Derek Wing fra Wales. De havde været dernede adskillige gange og roste det meget.

Vi kørte fra Sindal torsdag den 8. maj om morgenen og kurs mod Regensburg i Tyskland, hvor vi skulle mødes med briterne. Rask tur med meget lidt pauser og vi checkede in på Etap hotellet ved 20-tiden. Vi mødtes med vennerne i restauranten 15 minutter senere til aftensmad og hygge over en øl eller to.

Efter morgenmaden tændte vi for GPS'en og videre mod Tjekkiet. Dejlig afslappet tur, nu var der ikke længere et tidspunkt der skulle overholdes. Meget flot køretur over bjergene og ind i Tjekkiet.

Forhindringer undervejs

Efter en times kørsel i Tjekkiet fik John et hjerteanfald og standsede bilen lige midt på kørebanen. Efter han var kommet over i vores bil kørte jeg tilbage til landsbyen for at finde en læge. Det var ikke let at spørge forbigående om vej for de kunne tjekkisk og russisk. Efter nogen søgen var der en kontor-mus der vidste at en kollega kunne lidt tysk. Paramedicinerne blev hurtigt sat ind i sagen af min hjælper og i løbet af ingen tid var John på båren og et hjertekardiogram rullede ud af maskinen. Det blev sendt til det nærmeste hospital via mobiltelefonen. Hospitalet svarede tilbage, at de havde afsendt en udrykningsambulans til at transportere John ind til videre behandling. Jeg kørte bagefter ambulancen med Johns kone, Eileen. Der var ikke plads i ambulancen til hende.

Der var to reddere bagi og så en chauffør, der skulle køre og kun køre, ikke som herhjemme, hvor redderne

VCC Č. Budějovice pořádá 37. ročník mezinárodní

Veteran rallye „Křivonoska“

også er chauffører. Men køre bil kunne han bestemt også, jeg havde alt nok at gøre bare med at følge ham på de små veje ned fra bjergene.

Vel fremme på hospitalet var der igen sprogvanskeligheder. Jeg kunne oversætte fra tysk til engelsk og vice versa. De tilkaldte en læge, der ellers havde fri. Han var uddannet i England. Så kom der fart over feltet igen.

Hurtig overførsel til hospitalet i České Budejovice, hvor der var en hjerteafdeling. Og de var klar til at modtage John.

I mellemtiden havde Kirsten og Derek fået fat i Frantisek, deres tjekkiske ven og tolk, og de havde fået Johns autocamper kørt ind til hospitalet i České Budejovice. Så nu var selskabet samlet igen.

Vi kunne ikke hjælpe mere så vi opsøgte adressen, hvor vi skulle sove de næste nætter. Et dejligt hus med anneks, hvor vi fik stueetagen, en hel lejlighed. Sød værtinde der havde styr på tingene. Vi fik aftalt antal overnatninger, morgenmadsønsker, betaling og så videre. Pakkede ud.

Nu var det tid til at tænke lidt på vores egen forplejning, og mens vi snakkede med Derek om hvad vi ville spise, kom Eileen og Frantisek tilbage fra hospitalet. John skulle opereres og imens skulle der spises. Dejlig bøf med salat. Og hertil alkoholfri øl, da der er 0,0% promillegrænse i Tjekkiet.

Tilbage i haven ved lejligheden fik vi lige en "rigtig" øl mens vi ventede på nyt fra hospitalet. Eileen og Frantisek var kørt derind efter maden. Hun kom tilbage ved halvelve-tiden. John var vågen og alt var gået efter planen. Dej-

ligt. Så nød vi en Beckerovska, "tjekkisk medicin".

Lørdag: Rallydag

Morgenmad. Telefonnyt fra Eileen på hospitalet. Stadig OK. Derek kørte sin Ariel 1928, og vi fulgte i bilen.

Rallyet blev afholdt på Krivonoska Autocamping. En stor campingplads under store træer ved en sø. Vi betalte gebyret og vist hen til den fine scooter der var stillet til rådighed af formanden

3 smukke Škoda.

Praga.

Tatra 57, 1933.

for České Budejovický Veteran Car Club.

Fin Cezetta fra ca. 1967, 175cc og dynastart. Fuldtanket og klar. Herligt.

Dannebrog vajede fra bannersnoren sammen med tjekkiske, tyske, engelske og østrigske flag. Dejligt at se. Så var det tid til at gå rundt og se/fotografere/filme alle de for os fremmede mærker.

Det var et blandet rally: knallerter, motorcykler, biler, militærkøretøjer og lastbiler. For lige at nævne: Praga, Bømerland, CZ og Jawa.

Ved bilerne: Praga, Tatra og Skoda.

Lastbiler: Tatra, Skoda og Praga.

Mange rigtigt flotte køretøjer, ca. 300 stk. op til 1975, men med hovedparten fra 20- og 30'erne.

Kirsten var ikke rigtigt lun på at sidde bagpå, og vips: henvend dig ved bil nr. 21 og du har køreløjighed.

Det var en rigtigt flot restaureret Tatra fra starten af 20'erne, der havde været i samme families ejer siden ny. Nu ejet af barnebarnet af den oprindelige køber. Meget interessant.

Køreturen foregik efter pile-system. Meget internationalt. Fint.

Frokost på en pæn stor plads i en landsby. Overalt var der rigtigt mange tilskuere. Politiet sørgede for passage for de gamle køretøjer.....Mange folk langs ruterne havde taget haveborde og stole ud til vejen og vinkede os frem. Meget hyggeligt. Og venligt.

Der deltog også tre brandbiler med

OD SS 50, 1930.

Praga.

Praga.

Praga 500 BD, 1929

Čechie 350, 1936.

Čechie 350, 1936.

*Čechie 600, 1928.
Også kaldet Böhmerland*

Jawa 350, 1936.

Praga, 1929.

NSU

Standard G250, 1938

Imperial 500H, 1930

Premier 750 SV, 1927

Stella 500 OHV, 1929

Praga 350, 1930

D-RAD 500, 1929

Triumph 250 BD, 1939

mandskab; 8-10 mand i hver. De var nærmest helte og overalt så vi brandfolkene, let genkendelige i deres hvide uniformer, blive budt på øl.

Deres tur blev sjovere og sjovere. I hvertfald for mandskaberne bagpå. Chaufførerne holdt sig på måtten indtil køreturen var endt, tilbage på campingpladsen. Så tog de revanche. Alle så ud til at respektere promillegrænsen.

Efter endt køretur, hvor Cezettaen i øvrigt kørte rigtigt dejligt, så vi verdens ældste kørende Bugatti, den havde også deltaget. En utroligt flot bil.

"Hjem" i lejligheden og i bad inden festen om aftenen. Ligesom på Egeskov foregik den i et stort telt på campingpladsen.

Der var en endeløs række af præmier: 1-2-3-4 plads, ældste køretøj, ældste deltager, største deltagende familie, længst kørende, (den fik John Walker fra England for at have kørt fra England på sin Matchless G 9 500 twin 1965). 1-2-3-4 dameklassen, vandrepokal, og en flyvetur over området. Den tilfaldt Kirsten, Eileen og John Walker.

Og øl i stride strømme. Efter præmierne blev der spillet op til dans af et tremands orkester. De var virkelig gode.

Derek og jeg blev interviewet til tjekkisk fjernsyn. Det foregik på engelsk, med tolk.

Vi brød op ved midnatstid, og på vej tilbage til bilen blev vi noget overraskede over hvor højt de lokale frøer kunne kvække.

Søndag: Lufttur

Dejligt morgenbord, og så kom Frantisek og hentede os, ud til flyvepladsen hvor den fire-personers Cessna ventede.

Flot vejr til flyvning, sagde piloten, ikke godt til landing.... Kirsten, Eileen og John fik en 50 minutters tur over området, bl.a. udsigt ned til Østrig over Krivonoska slottet osv.

Søndageftermiddag var vi på hospitalet og besøgte John. Han var ved godtmod.

Sightseeing i Ceské Budejovice med Frantisek som meget dygtig guide, tydeligvis stolt over sin hjemegn. Mange gode historier og anekdoter.

Vi var også inviteret til at besøge et

privat museum, med racermotorcykler fra 50'erne og 60'erne. Det var utroligt flot og interessant. CZ, Jawa, Rudge, FN, Crossmotorcykler med Jawa speedwaymotorer og alt race-relateret.

Masser af billeder fra racene. Det var indehaverens egen historie....

Verden er lille: ejerens datter underviser i matematik på Århus Universitet og var rejst til Danmark i går!

Om aftenen havde han bestilt bord på en første klasses restaurant "Alkymisten". Det var en oplevelse af de bedre. Maden var helt i top, øllet dejligt velskænket og atmosfæren meget hyggelig.

På vejen hjem ramte vi et vejbump og bilens udstødningsrør blev revet over. Intet problem, sagde Frantisek, jeg kommer i morgen tidlig og henter jer ind til et værksted jeg kender, og han fikser det.

Så efter morgenmaden kørte vi, noget larmende, ind til værkstedet. Værkstedet var også noget af en oplevelse. Folkevognsdele overalt, ude og inde. Platforme stablet otte i højden, skærme, døre osv. i stabler. Mens han kiggede på bilen kiggede jeg lidt nærmere rundt og så mange "guldklumper". En meget flot CZ trædecykel fra ca. 1938.

Han skar et par stykker rør fra en at dyngerne, svejsede lidt, og så var bilen klar på lidt under en time. Formedelst 125 dkr., fundet til den pris.

Derefter kørte vi så på sightseeing i området rundt om Ceské Budejovice. Spiste en egnstypisk frokost på en restaurant "under" slottet i Krivonoska. Seks gange varm mad, seks liter øl og

en regning på ca. 250 dkr....Herligt.

"Hjem" og pakke og betale 4 overnatninger 4 x morgenmad = Ca. 1000 dkr. Også dejligt.

Ud og spise igen, og så "hjem" i seng for sidste gang i Tjekkiet.

Hjemtur

Morgenmad og så de sidste farveller og turen gik nordover: Prag, Dresden, Braunschweig, Hamburg, grænsekioskerne og hjemme i Sindal ved 01³⁰-tiden.

Det var en meget stor oplevelse at få lov at komme på besøg i et åbnet kommunist-land. Tjekkerne viste os kun gæstfrihed og hjælpsomhed. Eneste minus er deres sprog. Men næsten alle unge mennesker kan tale et nogenlunde engelsk.

Det var først i 1994 at det blev muligt at modtage engelskundervisning i gymnasiet, tidligere var russisk obligatorisk.

For et par år siden var engelsklæreren med Frantisek på træffet for at tale med de engelske deltagere om Frantiseks tale-udtale af hendes undervisning, kontra den engelske "udtale".....

Turen kan varmt anbefales, hvis man er forberedt på sprogforbistringer.

Med venlig hilsen

Kirsten og Jørgen.

Yderligere interesseret se da websiten: <http://www.veterancarclubcb.cz>

red.